

Bijbels perspectief

Woord van de week

Lucas 10:20.

Evenwel, verheugt u niet hierover, dat de geesten zich aan u onderwerpen, maar verheugt u, dat uw namen staan opgetekend in de hemelen.

De zeventig die door Jezus waren uitgezonden en waarover Lucas 10:1-20 verhaalt, hadden een niet mis te verstane volmacht gekregen. Een volmacht die zich toespitst in de woorden voorafgaand aan het gekozen tekstvers. Jezus zegt daar namelijk: Zie, Ik heb u macht gegeven om op slangen en schorpioenen te treden en tegen de gehele legermacht van de vijand; en niets zal u enig kwaad doen. Woorden die menig evangelisch hart sneller doet kloppen, zeker in onze tijd - een tijd waarin met name, tot in de reguliere kerken, meer en meer oog komt voor het onderwerp dat hier geraakt wordt en al langer dan vandaag bekend is als 'de dienst der bevrijding'. Een onderwerp dat intussen bijkans een bibliotheek aan boeken heeft opgeleverd en zelfs ten laatste een uitgebreid handboek van bijna 1000 pagina's. 't Is hot dit thema.

Maar, hebben wij nog oog voor de door Jezus in het direct daarop volgende uitgesproken en voor deze week gekozen tekstvers? Woorden die meer dan alleen relativerend zijn met betrekking tot dit onderwerp? Of is Hij in die woorden, gelet op de extase vandaag rond het thema van bevrijding, eerder een soort van spelbederver? Mogen en moeten we het niet als iets geweldigs aanmerken dat mensen in de vrijheid komen, dat wij als volgelingen van de Zoon van God - helemaal op basis van het volbrachte werk aan het kruis - de overwinning mogen claimen op de grootste vijand, de duivel. Moet je niet blij zijn dat er tenminste nog oog is, en meer en meer oog schijnt te komen, tot in zelfs breed kerkelijke kring, voor de realiteit van het rijk van de duisternis en dat de duivel nog gezien wordt als een concrete vijand? Daarenboven mag toch worden gesteld dat het Jezus zelf is geweest die, juist als het gaat om een dergelijke volmacht, met betrekking tot zijn eigen bediening ten aanzien van het uitdrijven van demonen sprak over het daaruit blijken van het aanbreken van het Koninkrijk van God.

Toch brengt Hij in deze woorden, veel betekend beginnend met 'maar', ons allemaal met de geestelijke benen - en vooral de overgeestelijke benen - terug in Zijn realiteit. Oswald Chambers zegt in een overdenking op het gekozen tekstvers dat het God in eerste instantie gaat om de juiste verhouding tot Hem en dat is wat Jezus hier duidelijk zou maken. Een commentaar geeft terecht aan, dat het tenslotte om meer gaat dan het hier en nu, en dat we niet moeten vergeten dat zelfs Judas vanuit de gekregen volmacht er op uit is getrokken maar tenslotte 'de zoon van het verderf' heet en verloren is gegaan en dat, terwijl hij zich waarschijnlijk ook in de volmacht en het daaruit volgend resultaat heeft verheugd!

Naast dat er het nodige gezegd kan worden over heel ons spreken en schrijven tegenwoordig over het onderwerp 'bevrijding', is het zondermeer goed om voor nu dat alles in de door Jezus aangegeven proporties terug te brengen en onszelf af te vragen: 'waarop ligt bij mij het accent?' Concreter, hoe zit het met mijn persoonlijke verhouding tot God de Vader. Is mijn naam opgetekend? Dat heeft eeuwigheidswaarde! Als dat zo is, leef ik dan daaruit en naar zijn standaard? Ja? Verheug u dan over die genade, de genade van Golgotha.

Gebed

Dank Hemelse Vader dat U ons in de woorden van Uw Zoon, ingeleid met een veel betekend 'maar', nadrukkelijk bepaalt waar het U om gaat - ons behoud, het uitkomen bij waartoe U ons geschapen hebt in relatie met Uw Zoon. In al het 'bevrijdingsgeweld' en het spreken over de realiteit van Uw tegenstander, zeker, de mensenmoordenaar van de beginne, lopen we het risico de belangrijkste vijand uit het oog te verliezen, ons eigenste IK. Dat we daarom buigen bij het kruis, aan Uw voeten Here Jezus Christus en vragen: maak ons vrij van onszelf, ons IK en verlangend per dag te veranderen naar Uw beeld. Dank dat onze naam opgetekend mag staan in het Boek van het Leven, amen.